Ляльова вистава

Ляльова вистава про вміння ділитися: Петрушка, Тарасик і м'ячик

Петрушка не хоче ні з ким ділитися новим м'ячиком, аж поки його не ковтає Крокодил і повернути м'ячик Петрушці й Тарасикові вдається чише разом.

Вік
приблизно від 3 років

Тривалість
близько 6 хвилин, разом із розмовою після вистави — близько 15 хвилин

Ляльки
3 ляльки-рукавички: Петрушка, Тарасик, Крокодил

Матеріали
невеликий м'який м'ячик, що вміщується в пащу Крокодила, пір'їнка

Підготовка

2 особи: перша веде Петрушку на правій руці й Крокодила на лівій, друга веде Тарасика й тримає пір'їнку.

Ролі

Петрушка
має новий м'ячик і спершу хоче гратися ним сам

Крокодил
живе внизу біля річки, хапає все підряд і не знає, як гратися м'ячем

Тарасик
Петрушчин друг, хоче гратися разом

Що знадобиться

- ✓ невеликий м'який м'ячик
- ✓ пір'їнка

Підготовка

Петрушка з'являється вже з м'ячиком у руках. Крокодил чекає внизу праворуч (якщо дивитися з боку дітей), Тарасик приходить зліва. Покладіть пір'їнку для Тарасика напохваті. Заздалегідь перевірте, чи м'ячик тримається в пащі Крокодила і чи випадає, коли паща розкривається.

Поради до вистави

1. Перетягування м'ячика має бути коротким і смішним. Петрушка й Тарасик гучно сперечаються, але ніхто не штовхається й не б'ється.
2. З повною пащею Крокодил спершу говорить нерозбірливо. Діти сміються, і він уже не здається страшним.
3. Під час лоскотання стає зовсім тихо. Зачекайте, поки справді всі діти затихнуть, тоді спільне «Апчхи!» вийде ще кращим.
4. Поважайте пропозиції дітей, навіть якщо вони не пасують до сюжету. Ляльки можуть сказати: «Це ми спробуємо потім».
5. Рахувати наприкінці можна скільки завгодно. Діти вирішують, чия черга наступна.

Текст вистави

Ремарки подано сірим. Вигуки дітей — лише підказка: будь-яка відповідь доречна.

Петрушка з'являється над ширмою з м'ячиком у руках.

Петрушка: Тра-ля-ля, тра-ля-ля! Добрий день, малята! Чи всі ви тут?

Діти: *Та-а-ак!*

Петрушка: Подивіться, що в мене є! Новий м'ячик! Його мені бабуся подарувала. І він так гарно стрибає. Гоп! Гоп!

Петрушка відбиває м'ячик від краю ширми. Приходить Тарасик.

Тарасик: Привіт, Петрушко! Привіт, діти! О, м'ячик! Можна мені теж?

Петрушка: *(притискає м'ячик до себе)* Ні! Він мій. Тільки мій!

Тарасик: Лише раз кинути. Ну будь ласка!

Петрушка: Ні, ні й ще раз ні!

Тарасик: *(хапається за м'ячик)* Ну дай уже!

Обидва тримають м'ячик і тягнуть його кожен до себе.

Петрушка: Мій!

Тарасик: Я теж хочу!

Петрушка: Мій, мій, мій!

М'ячик вислизає й падає праворуч за ширму.

Тарасик: Ой, ні! М'ячик упав. Он туди, вниз, до річки!

Петрушка: *(тихо)* Там же живе Крокодил…

Повільно з'являється Крокодил із м'ячиком у пащі.

Діти: *Крокодил! Петрушко, обережно!*

Крокодил: *(з повною пащею)* М-м-м! Фо це таке? *(плямкає)* Яблуко?

Петрушка: Це не яблуко, це мій м'ячик! Віддай!

Крокодил: Хто знайшов, того й м'ячик. Клац-клац!

Крокодил клацає пащею в бік Петрушки. Петрушка відскакує.

Діти: *Обережно, Петрушко!*

Петрушка: Тарасику, допоможи! Сам я не впораюся.

Тарасик: Ага, тепер я маю допомагати? А щойно ти хотів м'ячик тільки собі.

Петрушка: *(тихо)* Правда. Це було негарно з мого боку. Вибач, Тарасику.

Тарасик: Та гаразд. Удвох ми точно щось придумаємо. Діти, а у вас є ідея?

Дати дітям запропонувати. Петрушка й Тарасик міркують уголос, що з цього може вдатися.

Тарасик: Я знаю! Крокодили страшенно бояться лоскоту в носі. А в мене тут є пір'їнка.

Петрушка: А коли він чхне, м'ячик випаде! І я його впіймаю.

Тарасик: Тільки тихенько. Діти, сидіть дуже тихо, щоб Крокодил нічого не помітив. Тс-с-с!

Зачекати, поки діти затихнуть. Тарасик підкрадається з пір'їнкою. Петрушка напоготові.

Крокодил: *(плямкає)* Мій м'ячик, мій м'ячик, тільки мій м'ячик…

Тарасик лоскоче Крокодилові ніс пір'їнкою.

Крокодил: А… а… а-а-а…

Петрушка: *(пошепки)* Діти, допомагайте! А… а…

Діти: *АПЧХИ!*

Крокодил: АПЧХИ!

М'ячик випадає з пащі на край ширми. Петрушка хапає його.

Петрушка: Упіймав! Дякую, Тарасику! Дякую, діти!

Крокодил: *(шморгає носом)* Тепер у мене зовсім нічого немає. Зі мною ніхто ніколи не грається.

Тарасик: Бо ти все ковтаєш!

Крокодил: *(тихенько)* Я ж навіть не знаю, як гратися м'ячем.

Петрушка: Діти, тепер Крокодил сумує. А я щойно теж хотів м'ячик тільки собі. Точнісінько як Крокодил. Що ж нам робити?

Дати дітям відповісти. Часті ідеї: по черзі, гратися разом, котити м'ячик одне одному.

Тарасик: Граймося втрьох! Котитимемо м'ячик одне одному, і кожен матиме свою чергу.

Петрушка: Але тільки якщо ти не сховаєш його знову в пащу, Крокодиле.

Крокодил: Обіцяю. Я міцно-міцно закрию пащу. *(закриває пащу)* М-м-м.

Петрушка: Діти, рахуйте разом зі мною, добре? Я кочу м'ячик Тарасикові. Раз!

Діти: *Раз!*

М'ячик іде по колу: Петрушка котить Тарасикові, Тарасик — Крокодилові, а Крокодил штовхає його мордою до Петрушки.

Тарасик: Два!

Діти: *Два!*

Крокодил: А я... три! *(штовхає м'ячик мордою)*

Діти: *Три!*

Крокодил: Як весело! Набагато веселіше, ніж ковтати м'ячі!

Петрушка: Тра-ля-ля, тра-ля-ля, гра втрьох — найкраща гра! Бувайте, діти!

Діти: *Бувай, Петрушко!*

Після вистави: запитання до дітей

- ✓ Чому Петрушка спочатку не хотів віддавати м'ячик?
- ✓ Як почувався Тарасик, коли Петрушка кричав «Мій!»?
- ✓ Як Петрушка й Тарасик повернули м'ячик?
- ✓ Що можна зробити, коли двоє дітей хочуть ту саму іграшку?

Відповідні ляльки: Петрушка й Тарасик із набору ляльок для лялькового театру, а ще лялька-рукавичка Крокодил із рухомою пащею. Ляльки для лялькового театру в Daliono (магазин англійською)

✓ Можна вільно використовувати в садочку, школі й родині, зокрема змінювати. Не для комерційного використання. Ліцензія: CC BY-NC 4.0 · Лялькова майстерня · Daliono